

[Kalmæs]

terne havde, må jeg sige, en meget negativ holdning til vores forslag. Jeg tror, den bunder i, at disse partier faktisk ikke vil spare på energien. Der bliver godt nok sagt, at man vil spare på den, men i realiteten tror jeg ikke man vil gå ind med nogle virkelige midler for at opnå besparelser. Det hænger nok sammen med, at man først og fremmest ønsker et samfund i vækst, og giver man sig til at spare i samfundet, får man jo ikke den vækst. Og selv om væksten er u hensigtsmæssig, er man heller ikke rigtig glad for fra de borgerlige partiers side at spare på den.

Vi vil gerne have vækst på mange områder inden for SF, men der er også mange områder, hvor vi ikke ønsker vækst. At beskyjde os for, at vi bare vil et nulvækstsamfund, er ikke rigtigt, men når det drejer sig om energien, vil jeg godt give de borgerlige partier ret i, at vi gerne ser, at vi får en nulvækst, at vi arbejder os henimod at kunne udbygge vores samfund, uden at vi bruger mere energi, og helst også efterhånden ved at bruge mindre energi.

Der blev talt meget om styring fra de borgerlige partiers side, men vi mener ikke, at man kan have et samfund som vores, uden at der er en vis styring. Der er muligheder for at lave så stor ravage på mange områder ved at bruge tekniske apparater, at man fra samfundets side er nødt til at styre i et vist omfang, og det er da også blevet accepteret, tit under en hel del protest, når det drejer sig om miljølovgivning og sådanne ting. Men vi mener altså, at vi ganske roligt kan inddrage energilovgivningen under det område, som i et vist omfang må styres, og det skal så være en passende blanding, man bruger til styringen. Vi mener, at vi har forsøgt at vælge sådan en passende blanding i hele den pakke af forslag, vi er kommet med her, idet vi har brugt incitament i et vist omfang. Det var det, der blev efterlyst fra, jeg tror, det var fru Lone Dybkjær og også flere andres side. Man vil hellere have incitament end påbud og forbud.

Vi bruger incitament i et vældig stort omfang, og det, jeg siger her, er faktisk også rettet til hr. Waldorff fra VS, som sagde, at man gerne ville bruge påbud og forbud. Vi tror ikke, at det duer kun at bruge det ene eller kun at bruge det andet. Der er en del områder, hvor det er rimeligt at bruge forbud, mener vi. Det gælder f. eks. sådan noget

som at få stoppet elvarmen faktisk over det hele; ikke kun i de områder, hvor der er gas og kraftvarme, men i hele landet, når det ikke benyttes i forbindelse med solvarme, vindvarme og akkumulerende elvarme. Da er det rimeligt med forbud.

Vi synes også, det er rimeligt med påbud om, at man skal have et godt bygningsreglement. Men samtidig vil vi altså også gerne bruge incitamenterne på mange områder, f. eks. når det drejer sig om at installere vedvarende energikilder, som hr. Waldorff jo sagde var rentable, sådan mener jeg hr. Waldorff udtrykte det. Dertil må jeg nok sige, at sådan rent privatøkonomisk kniber det med at gøre dem rentable, og derfor synes jeg ikke, det er rimeligt at lave en påbudsordning for installering af dem, men det er rimeligt at give nogle tilskud, sådan at man får gang i produktion og udvikling, fordi samfundsøkonomisk på lidt længere sigt er jeg ikke i tvivl om at det vil være rentabelt. Nu tror jeg også, det er rentabelt samfundsøkonomisk, fordi man får arbejde i gang, og fordi man får sparet på energiimporten, men privatøkonomisk balancerer det ikke endnu, og så må vi hjælpe med tilskud. Her mener vi, det er bedre end påbud og forbud.

Så vil jeg godt sige noget om nogle af de ting, som energiministeren sagde. Der blev først nævnt spørgsmålet om betaling for fjernvarme, gas og el, og her var energiministeren enig i det incitament, der kunne ligge i, at man betalte for energien og ikke så meget i faste afgifter. Dog sagde energiministeren, at faste afgifter skulle kunne dække udgifterne til de faste installationer, så vidt jeg forstod det. Men det er alligevel sådan, at vi kender en hel del områder, hvor man ikke bruger det princip. Når man køber benzin ved en benzinstation, betaler man i benzinenprisen også for alle de faste udgifter, som man har i forbindelse med fremskaffelsen af benzinen. Med det betaler man altså direkte en energiafgift, og det princip mener vi altså at man sådan set i videre omfang bør føre over. Der er en del områder, hvor man kun har en ganske lille fast afgift, og det er så i orden, men der er også områder, hvor man har en meget stor fast afgift, og det nok først og fremmest inden for varmeområdet. Her synes vi, det er meget væsentligt, at man får det ændret, sådan at det bliver mere tillokkende at spare, at det kan betale sig at spare.